

[Ole Bernt Henriksen]

imod en opvarmning af atmosfæren, kan årsagen helt eller delvis være, at Jorden giver sig til at rotere om en lidt anden akse, eller kæmpe-mæssige vulkanske udbrud.

Jeg synes altså, at vor indsigt er for ringe, og måske også, at rapporten ikke bidrager så forfærdelig meget til at udvide denne indsigt. Der til vil jeg sætte spørgsmålstegn ved kvaliteten af den forskning, som den hviler på.

Dermed menes, at der nok gives udtryk for usikkerhed, men ikke for den helt fundamentale usikkerhed, som vi må nære og føle over for spørgsmålet, om forskerne overhovedet er på det rette spor. Alligevel kan jeg konkludere på linie med miljøministeren eller måske endda forstærke miljøministerens konklusioner en anelse. For vi kan ikke se bort fra, at den menneskelige forurening måske marginalt, men derfor – som den socialdemokratiske ordfører var inde på – ikke mindre afgørende kan bidrage til at udløse eller forværre såvel opvarmning som det modsatte, altså nedkøling. Og når vi ikke kan det, har vi pligt til at stabilisere og siden reducere udledningerne, og herfor taler også et helt andet argument: at disse udledninger er udtryk for et omfattende ressourcspild, som hverken vi, Østlandene eller udviklingslandene har råd til.

Senere i dag skal Folketinget drøfte tilskud til miljøaktiviteter i Østlandene. Forureningen her er forfærdelig og bidrager afgørende til luftforureningen, sandsynligvis også globalt. Men den er jo også med til at forarme de pågældende lande, sådan at de ikke har råd til at gøre noget ved miljøet. Og jeg mener at være i god overensstemmelse med Brundtlandrapporten, som vi jo tidligere har drøftet her i Tinget, når jeg gentager, at forurening og fattigdom i grunden er to sider af samme sag. Hermed har jeg også tilsluttet mig miljøministerens ønske om overførsel af penge og teknologi til udviklingslandene. Senere skal vi jo tale Østlande.

På et enkelt punkt kan jeg følge rapporten, og måske har jeg lyst til at gå en anelse videre, end rapporten gør. Jeg tænker på rapportens advarsel om naturkatastrofer nu og i fremtiden. Jeg mener ikke, at denne diskussion om naturkatastrofer skal fortrænge den diskussion, vi fører her i dag. Men på den anden side skal vi nok være opmærksom på begge dele omtrent samtidig. Jeg har lyst til at nævne et par eksempler på det: Der var i disse dage for et år siden et jord-

skælv i størrelsesordenen 7,1 på den åbne richterskala. Jeg må i øvrigt minde Tinget om, at det i dag er 5 år siden, at udvikleren af richterskalaen, den danske professor Richter, døde. Men det, man konstaterede ved den lejlighed, det var, at beredskabet svigtede. Beredskabet svigtede i forbindelse med Tjernobyl, og i Sahel har der aldrig været noget beredskab, da dette store område blev ramt af en af verdens allerstørste naturkatastrofer.

Når jeg slutter med at sige dette, er årsagen ikke, at jeg vil svække vor gransken i de fremtidige og teoretiske farer. Men jeg vil gerne advare mod, at vi kun beskæftiger os med dem. Vi venter vel et nyt jordskælv af endnu større omfang i Californien. Jeg må minde om, at Sovjetunionen, der ikke kan styre noget som helst, stadig væk driver atomkraftværker, og at vi ikke er kommet blot i nærheden af at afhjælpe katastrofen i Sahel. Disse er jo også miljøanliggender, men jeg er naturligvis opmærksom på, at omtalen af dem ligger lidt uden for forespørgsels rammer, således som forespørgerne har lagt dem.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu fik jeg ikke før takket være formandens fornuftige, stramme mødeledelse lejlighed til en kort bemærkning på baggrund af ministerens, jeg ved ikke, om det var ophidselse, men i hvert fald engagerede betragtninger over, hvor meget regeringen faktisk gjorde.

Nu er det således, at regeringen sidste år i maj måned kom med en transporthandlingsplan, som fra side 173 til side 198 nævner en lang række initiativer, som man så skulle forvente ville blive udmøntet i trafikministerens afdeling af statsministerens skriftlige åbnings-tale. Der er intet, ikke så meget som der kan ligge under en lillefingernegl, af initiativ på lovsiden fra Trafikministeriets side. Derimod er der tale om to love, som går stik imod denne tankegang, nemlig Øresundsbroloven og Storebæltsbroloven.

Jes Lunde (SF):

Både miljøministeren og også andre har givet en meget god beskrivelse af IPCC-rapporten og de økologiske problemer, vi er stillet over for, så det vil jeg springe over og starte med handlingerne, med spørgsmålet om, hvordan vi løser den opgave, vi er stillet over for.